

SZÉKELYHIDI ZSOLT

Szebben lobban

Halkan szólok,
húzzuk a kanapét ki,
nyújtsuk éjjeli
végtagjainkat rá,
oszlássuk el
egyenletesen,
karod karom,
lábam lábad,
fejedelmi
fonatunk legyen.

Összeadódnak
a terek,
elvonó a csended,
semmi nem erős, nehéz.
Elhaladó fény a falon,
meleg lesz,
engem mégis
a pülső felületben
két szemed
kékít el.

A zárt színekben
halkan engedünk.